

Forhandling

Hanne Severinsen (V):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren for en glimrende rapport om Europarådets arbejde, som gør status over det forløbne år. Den redegørelse viser, at det er særdeles nyttigt, at Folketinget en gang om året diskuterer, hvordan Europarådets arbejde forløber.

Sidste år i maj havde Europarådet sit tredje topmøde. Højt på dagsordenen var konsekvenserne for det europæiske landskab, når EU nu omfatter 25 af Europarådets 46 lande. Der var tilslutning til det danske standpunkt. Europarådets kerneområder er menneskerettigheder, demokrati og retssamfund, og der skal være en mere klar arbejdsdeling mellem EU, OSCE og Europarådet, et bedre samarbejde, men dobbeltarbejde skal undgås.

Når det således er slået fast, at Europarådet har en primær opgave i at overvåge overholdelsen af menneskerettigheder i alle 46 lande, bør de 25 ikke oprette et agentur med den samme funktion. Derfor er det vigtigt, at det kommende agentur for fundamentale rettigheder først og fremmest kommer til at beskæftige sig med menneskerettighedsaspekter inden for EU-angliggender.

Kl. 11.35

Overvågning af de enkelte lande bør bygge på og koordineres med Europarådets overvågning, men så er det også vigtigt, at Europarådet fungerer.

Vi må have gjort noget ved de lange ventetider ved Menneskerettighedsdomstolen. Når protokol 14 er blevet tiltrådt af alle lande, vil arbejdet blive mere strømnetet. De lande, som ustandselig overtræder de samme sager, bør rette sig efter Menneskerettighedsdomstolens afgørelser, og det vil også hjælpe at få en procedure med ledende afgørelser, der kan medføre hurtig afgørelse i tilsvarende sager.

Menneskerettighedsdomstolen vil desuden nu få tilført flere penge, men det er vigtigt at understrege, at sagsophobningen ikke kun klares ved at bevilge flere penge.

Europarådets arbejdsmetode er, at man danner normer og sikrer, at der overholdes menneskerettigheder, demokrati og retsstat. Det vigtigste arbejdsredskab er konventioner og ratifikationer af konventionerne samt overvågning af, om de bliver overholdt.

Her skal vi passe på, at vi ikke strør om os med nye konventioner, der kan fortolkes alt for

bredt. Konventionerne skal have et klart sigte, ellers risikerer man, at overvågningen ender i spredelhagl og derfor ikke bliver taget helt så alvorligt, som den burde.

Både konventioner og topmødebeslutninger har ført til forskellige ekspertkomiteer, der følger op på emner som mindretal, torturkonvention, racisme og fremmedhad, mindretalsproblemer, mindretalssprog, korruptionsbekæmpelse og på sidste topmøde terrorbekæmpelse og bekæmpelse af handel med mennesker, vigtige emner, som skal behandles forsvarligt.

Både ministerkomiteen og den parlamentariske forsamling har deres overvågningssystemer, og der er god grund til at få en diskussion om, hvorvidt vi har fundet den rigtige form. I den parlamentariske forsamlings monitoreringskomité handler det først og fremmest om at monitøre de ti lande, som endnu ikke opfylder alle betingelserne for at være medlem.

Disse lande, især Rusland, klager ofte over, at der er tale om dobbeltstandard, når det fortrinsvis er de lande, der bliver udsat for kritik i Europarådets Parlamentariske Forsamling. Monitorudvalget overvejer derfor at samle alle de mange rapporteringer, som vi har i forskellige agenturer, landevis i periodevis oversigtsrapporter, som så vil blive underkastet den samme politiske debat, så de mange ekspertrapporter ofte med politiske vurderinger kan blive bedre efterprøvet. Men det vil selvfølgelig kræve en hel del flere ressourcer til den parlamentariske forsamling, der i øjeblikket snarere risikerer at få beskåret sit sekretariat for at skaffe penge til Menneskerettighedsdomstolen.

Den parlamentariske forsamling kunne til gengæld hente ressourcer ved at koncentrere arbejdet noget mere om kernefunktioner. Kaster man et blik på dagsordenerne, er der mange udmærkede emner, som debatteres, men de er ikke alle kerneområder.

I den kommende tid skal ministerkomiteen tage stilling til Jean-Claude Junckers rapport om det fremtidige samarbejde mellem EU og Europarådet. Han foreslår, at EU bliver medlem af Europarådet og bruger Europarådets maskineri, f.eks. når det gælder EU's naboskabsprogram. Det er en glimrende rapport, som jeg håber at ministerkomiteen vil tage til sig.

I midten af maj overtager Rusland formandskabet. Nogle vil måske sige, at det er som at sætte ræven til at vogte gæs. Rusland har problemer med pressefrihed, menneskerettighedskrænkelser, specielt i Tjetjenien, en ngo-lovgiv-